

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ ΤΗΣ 24ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1967

Μετὰ γνώμην τῆς *Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν* καὶ ἀπόφασιν τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμεται :

Βραβεῖον εἰς τὸν κ. **Ἀνδρέαν Ι. Πουρνάραν**, διὰ τὴν πεντηκονταετῆ δρᾶσιν αὐτοῦ.

Ὁ κ. Πουρνάρας ἴδρυσεν πρὸ τριάκοντα ἐτῶν τὴν Ἐπιστημονικὴν Ἑταιρείαν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων «ΠΑΠΥΡΟΣ», ἣ ὁποία, ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καὶ ἄκνον δραστηριότητά του, ἀπέδωκε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποδίδῃ πλουσιοπάροχον πνευματικὸν ἔργον, ἀναμφισβητήτου ἐθνικῆς καὶ μορφωτικῆς ἀξίας.

Ὁ κ. Πουρνάρας, ἐμφορούμενος ἀπὸ θερμὴν πίστιν εἰς τὸ ἰδανικὸν τῆς ὑψώσεως τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, διὰ τῆς ὅσον ἔνεστι πληρεστερας γαλουχήσεως αὐτοῦ μὲ τὰ νάματα τῆς κλασσικῆς Ἑλληνικῆς Γραμματείας ἀλλὰ καὶ μὲ τοὺς χυμοὺς τῆς συγχρόνου ἐπιστημονικῆς προόδου, ὑπῆρξεν εἰς τὸν τομέα τῆς δράσεώς του ταύτης, παραλλήλως πρὸς τὴν ἄλλην γενικωτέραν πεντηκονταετῆ δημοσίαν δρᾶσιν του, πραγματικὸς δημιουργὸς καὶ παρέσχεν ἐξαίρετον συμβολὴν εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς παιδείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Μετὰ γνώμην τῆς *Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ ἀπόφασιν τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμεται :

Τὸ *Βραβεῖον* *Μιχαὴλ Φωστηροπούλου*, δραχμῶν 50.000, κατ' ἰσομοιρίαν εἰς τὰς **Μαρίαν Σαριγκιολῆ, Ρούλαν Χριστοφοράτου καὶ Σταματικὴν Καραγιάννη**.

Ἡ Μαρία Σαριγκιολῆ, ἀρχηγὸς τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Παιδιοῦ» καὶ ἐκ τῶν καλυτέρων ἀδελφῶν τῆς Βασιλικῆς Προνοίας εἰς ἀκριτικὴν περιο-

χήν, ἔχει ἀφιερωθῆ εἰς τὸ δύσκολον ἔργον τῆς, ἐπιδείξασα μέχρι τοῦδε αὐταπάρνησιν καὶ ἀλτρουϊσμὸν ἐγγίζοντα τὰ ὄρια τῆς αὐτοθυσίας.

Ἡ Ρούλα Χριστοφοράτου, ἀρχηγὸς ὁδηγῶν, εἰς αὐτοκινητικὸν δυστύχημα ἐπισυμβάν τὸν Ἀπρίλιον 1965 ἐν Κεφαλληνίᾳ, ἔξωθι τοῦ Ἀργοστολίου, συνεπείᾳ συγκρούσεως λεωφορείου πλήρους ἀπὸ μικρὰς ὁδηγούς, καίπερ βαρέως τραυματισθεῖσα ἡ ἰδία καὶ αἰμορραγοῦσα, ἡσυχολήθη μὲ θάρρος καὶ πραγματικὴν αὐταπάρνησιν εἰς τὴν περίθαλψιν τῶν τραυματισμένων παιδῶν καί, μόνον ὅτε τὰ μετέφερε ὄλα εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Ἀργοστολίου, ἐφρόντισε διὰ τὸν ἑαυτὸν τῆς.

Ἡ Σταματικὴ Καραγιάννη, διδασκάλισσα ἐκ Θράκης, ὑπέικουσα εἰς παράκλησιν ἐδέχθη νὰ μεταβῆ καὶ νὰ διδάξῃ εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον τῆς ἐν Χαρτοῦμ τοῦ Σουδὰν Ἑλληνικῆς Κοινότητος, παραμείνας ἐκεῖ καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀρχικῆς συμφωνηθείσης θητείας, παρὰ τὰς μεγάλας δυσκολίας τῆς διαβίωσης καὶ μολοντί ὑπὸ τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρείας τῆς προσεφέρθη θέσις εἰς τὴν περιοχὴν Ἀθηνῶν.

Μετὰ γνώμην τῆς *Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ ἀπόφασιν τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμεται :

Χρυσῶν Μετάλλιον εἰς τὴν *Σχολὴν Ναυτικῶν Δοκίμων*, διότι αὕτη, ἀπὸ τῆς ιδρύσεώς τῆς, κατὰ τὸ ἔτος 1845, μέχρι σήμερον, ἀνέδειξεν ἥρωας, σοφοὺς ἄνδρας καὶ διακεκριμένους ἐπιστήμονας, προσενεγκοῦσα οὕτω μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὸ Ἔθνος.

Μετὰ γνώμην τῆς *Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν* καὶ ἀπόφασιν τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμεται :

Τὸ *Ἀριστεῖον Καλῶν Τεχνῶν* εἰς τὸν καθηγητὴν κ. **Μιχαὴλ Τόμπρον**, διαπρεπῆ θεράποντα τῆς γλυπτικῆς τέχνης, διότι οὗτος κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν, πρὸς τῷ συνόλῳ τῆς προγενεστέρας ἐξαιρέτου αὐτοῦ ἐργασίας, συνέβαλε μεγάλως, ὑπὲρ πάντα ἄλλον, εἰς τὴν πρόοδον τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἐν Ἑλλάδι, δι' ἔργου ἀναγομένου ἄλλοτε μὲν εἰς τὸν κλασσικὸν ρεαλισμὸν καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν ἀφαιρετικὴν τέχνην.